

Saint-Jean de Maurienne, Saint-Michel, Lessausseye, Modane и Villaraudin. Въ тѣзи мѣста има дълбоки долини съ богати ливади и растения, въ които Аннибалъ и расположилъ армията си да нощува на лагеръ и ималъ изобилни пасбища за конетѣ и добитъка.

На 7-ия день многобройни тълпи туземци излѣзли да пострѣщнатъ Аннибала съ зелени клончета и вѣнци, въ знакъ на миръ, и заявили, че като не желаяли нито нему, нито на себѣ си зло, искатъ миръ съ него и му прѣдлагали заложници. Аннибалъ не имъ се довѣрвалъ, обаче съгласилъ се на прѣдложенията имъ, като за всѣки случай взелъ прѣдпазителни мѣрки. Туземцитѣ му дали заложници, добитъкъ и повели армията му по нататъкъ въ 7-ия и 8-ия день.

Но на 8-ия день, сжщитѣ онѣзи галли, които нападнали Аннибала въ първата тѣсна, отново се събрали, спуснали се слѣдъ него и го нападнали отъ тила и отъ върховетѣ на планинитѣ тъкмо въ туй време, когато армията му прѣминувала прѣзъ единъ тѣсенъ и дълбокъ проходъ, труднодостъпенъ и съ пропасти по странитѣ. Тукъ армията на Аннибала можала да бжде изложена на твърдѣ голѣма опасностъ, ако той не билъ взелъ ъвреме мѣрки да испрати конницата съ тяжеститѣ въ главата, а пѣхотата въ опашката; тѣй щото послѣдната пострѣщнала удара на галлитѣ, като въспрѣпятъ ствувала да се нанесе на армията по голѣма загуба. При всичко това галлитѣ, като спущали отъ върха на тѣснината голѣми камъни, распространили въ армията на Аннибала такава безрѣдица и страхъ, щото Аннибалъ билъ принуденъ цѣла нощъ да дрѣкара съ половината отъ войскитѣ си на единъ *бъль* (по думитѣ на Полибия) хълмъ, за да

обезпечи прѣминуванието на конницата съ тяжеститѣ.

Това мѣсто съответствува на тѣснината между днешнитѣ *Thermignin* и *Lans-le-Bourg*, на дѣсниа, стрѣменъ брѣгъ на р. Аркъ, образуемъ отъ голѣми, *свѣтъмъ голи скали*, срѣщу които, на лѣвия брѣгъ на р. Аркъ, се намира една скала отъ бѣлъ гипсъ, която жителитѣ наричатъ *le rocher blanc* или *le plan de roche blanche* или *le rocher du plan de la Borrette*, и върха на която образува свѣтъмъ голо, отъ бѣлъ цвѣтъ плато, долу обраснало съ чамъ. Тя можала да служи за Аннибала силна и надѣжна позиция, отъ която той можалъ, съ стрѣлицитѣ и пращницитѣ, да обезпечва отъ галлитѣ прѣминуванието на конницата си съ тяжеститѣ.

На 9-ия день галлитѣ се отбѣглили и Аннибалъ продължавалъ да се искачва къмъ прѣвала на *Mont-Cénis*, като слѣдвалъ, както и по напрѣдъ по долината на р. Аркъ. При този походъ галлитѣ го нападнали вече не въ маси, а въ отдѣлни тълпи, на згодни за тѣхъ мѣста, то отпрѣдъ, то отзадъ, при това всѣкога успявали да залавятъ часть отъ тяжеститѣ му. При тѣзи обстоятелства слоноветѣ принесли голѣма полза, понеже галлитѣ се сракували отъ тѣхъ и се принуждавали да бѣгатъ. По пладнѣ или вечерята на 9-ия день отъ похода армията на Аннибала достигнала най послѣ върха *Mont-Cénis* (днесъ малко по нататъкъ отъ *chalet de la Meut*), възлѣза на който отъ къмъ Савойя — е единъ отъ най легкитѣ и най малко опасни въ всичкитѣ Алпи. Расстоянието, което армията на Аннибала прѣминала отъ *Lans-le-Bourg* до върха, било 18 римски мили (или 18 и нѣщо версти). Тукъ Аннибалъ расположилъ армията си на лагеръ и ѣ далъ 2 дни почивка (10-ия и 11-ия дни). Мѣстото на нейния ла-